

2016/2302(INI)

1.3.2017

ARVAMUS

Esitaja: põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Saaja: regionaalarengukomisjon

õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele:
rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas
(2016/2302(INI))

Arvamuse koostaja: Miguel Viegas

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika teisel sambal (maaelu areng) on oluline osa sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse säilitamisel ja tugevdamisel ning seetõttu tuleb selle edendamist jätkata ka pärast 2020. aastat ning kaitsta ja tõhustada ÜPP järgmise reformi raames;
- B. arvestades, et maapiirkonnad on sageli eraldatud ja kannatavad puudujääkide all, mis takistavad taristu arendamist ja põllumajandustootmist; arvestades, et tähele tuleb panna iga piirkonna eripära, omadusi ja erinevusi ning vajadust muuta väikesed ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtted konkurentsivõimelisemaks ja elujõulisemaks, ergutada ettevõtlust ja töökohtade loomist ning piirata väljarännet ja elanikkonna vananemist maapiirkondades;
- C. arvestades, et väikestele ja keskmise suurusega põllumajanduslikele perettevõtetele tuginevat Euroopa traditsioonilist tootmismudelit tuleb innovatiivsetele, ressursitõhusatele ja kliimamuutustega kohandatud tootmisviisidele üleminekul tugevdada ja toetada kui põllumajanduse elujõulisuse ning sotsiaalse ja keskkonnaalase jätkusuutlikkuse tagatist;
- D. arvestades, et teatavates piirkondades, näiteks mägipiirkondades ja saartel, on põllumajandus peamine majandusvaldkond ja selle arendamine on territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamiseks põhjapaneva tähtsusega;
- E. arvestades, et ELi ühtekuuluvuspoliitika täidab tähtsat rolli sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning mitmekihilise põllumajanduse saavutamisel;
- F. arvestades, et praegune kriis põllumajandussektoris, kasumlikkuse puudumine, saamatajäänud tulu ja hindade suurem ebastabiilsus, mis tuleneb sissetulekute ebavõrdsusest kogu toidutarneahela ulatuses, on viinud selleni, et aastatel 2005–2010 kaotati liidus 2,4 miljonit põllumajandusettevõtet, kellest enamik olid väikesed põllumajandusettevõtted, ning see tõi kaasa paljude töökohtade kadumise maapiirkondades;
- G. arvestades, et see sektor vajab edasist ümberkujundamist, et tugevdada põllumajandusettevõtjate läbirääkimispositsiooni tarneahelas ning edendada ja tõhustada kliimamuutustega kohandatud, keskkonnasõbralikku tootmist, mis parandab mulla kvaliteeti, säilitab bioloogilist mitmekesisust ja tagab seeläbi Euroopa pikaajalise toiduga kindlustatuse;
- H. arvestades, et kõnealune sektor vajab lisaks mõlemast sambast (maaelu areng ja otsetoetus) saadavale abile ka mitmeid erisuguseid vahendeid, sealhulgas rahastamisvahendeid ja toetusi;
- I. arvestades, et kuigi mõningate väidete kohaselt tuleks rahastamisvahendeid kasutada eelkõige vähem arenenud piirkondades, et aidata neil kasutada ära oma arengupotentsiaali, on huvi erasektori kaasamise vastu tegelikult küllaltki väike, kuna sellistes piirkondades on vähe majanduslikult elujõulisi projekte;

1. toonitab rolli ja võimalikke eeliseid, mida Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist kättesaadavad rahastamisvahendid pakuvad põllumajandusettevõtete ning maapiirkonna mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatele kas laenude, tagatiste või kapitalifondide kujul, pidades samas meeles ettevaatliku laenuandmise norme;
2. märgib siiski, et nende vahendite pakutava finantsvõimenduse kõiki võimalikke hüvesid ei ole ära kasutatud;
3. juhib tähelepanu, et paljudel juhtudel põhjustab kasumlikkuse ja maale juurdepääsu puudumine, millele lisandub ka laenule juurdepääsu puudumine, investeerimistakistusi, eriti noorte, väikeste ja ettevõtlusega alustavate põllumajandustootjate ja maapiirkondade VKEde jaoks, seda kas kõrgete kulude või finantssüsteemis nõutavate tagatiste tõttu, ning see piirab innovatsiooni ja konkurentsivõimet nii ettevõtetes kui ka maamajanduses laiemalt;
4. rõhutab, et rahastamisvahendeid ja toetusi tuleb tulemuslikult koordineerida, et ergutada eelkõige investeringuid põllumajanduslikku innovatsiooni, ning nõuab sellise poliitika rakendamist, mis hõlbustab noorte põllumajandustootjate ja väikeste põllumajanduslike majapidamiste juurdepääsu laenule;
5. märgib, et siiani on ÜPP rahastamisvahendite kasutamise määr olnud madal, ning nõuab selliste edasiste meetmete kaalumist, millega tagatakse, et nende vahendite kaudu pakutavad võimalused sobivad põllumajandussektorile paremini, ja mis lihtsustaksid veelgi menetlusi; on samas veendunud, et arvesse tuleks võtta ka märkimisväärsed laene, mida põllumajandusettevõtjad on juba teise samba raames saanud vahendite täiendamiseks võtnud;
6. märgib, et keerulised eeskirjad vähendavad põllumajandussektoris rahastamise atraktiivsust, ja rõhutab vajadust mõistlike tingimuste järele, et vältida ebavajalikku halduskoormust;
7. on seetõttu seisukohal, et rahastamisvahendite kohta tuleks pakkuda teavet ja koolitust piirkondlikul tasandil, et parandada teadlikkust neist rahastamisvõimalustest, ning rõhutab, et liikmesriikidel ja piirkondlikel omavalitsustel on keskne roll nende võimaluste hõlbustamisel ja tutvustamisel maakogukondadele, põllumajandusettevõtjatele ja VKEdele ning samas ka parimate tavade vahetamise julgustamisel;
8. ergutab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist vahendite levitamisesse ja kasutamisse, mis on esmatähtis, et parandada põllumajandusettevõtjate olukorda, ning kinnitab selle raames programmi LEADER tähtsust;
9. märgib toetuste ja rahastamisvahendite mitmeid tugevaid ja nõrku külgi ning seda, mida nende kättesaadavus, keerukus, riskid, rakendamiskulud ja kohaldatavus võivad tähendada kõnealuse sektori jaoks konkreetsete probleemide lahendamisel või laiemate arengueesmärkide täitmisel;
10. rõhutab, et need vahendid on oma olemuselt sissetulekutoetusi täiendavad, ning juhib tähelepanu vajadusele tagada, et need ei asendaks toetusi, kuna see oleks põllumajandusele ja maakeskkonnale väga kahjulik; toonitab, et toetuste rahastamine jääb jätkuvalt esmatähtsaks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi eesmärkide

saavutamiseks, mis tähendab, et toetusi ja rahastamisvahendeid tuleb maaelu arengu poliitikas kohaldada üheaegselt ja tasakaalustatult, et aidata parandada projektide tulemuslikkust;

11. toonitab toetuste, rahastamisvahendite ja tagasimakstava abi jätkuva kombineerimise tähtsust, sest see on tõhus ja tulemuslik vorm maapiirkondades konkurentsivõime ja ühtekuuluvuse toetamiseks;
12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et ÜPP raames põllumajandusettevõtjatele ette nähtud maksete tegemisel välditakse viivitusi;
13. rõhutab Euroopa Investeerimispannga (EIP) rolli rahastamisvahendite väljatöötamisel ning võtab teadmiseks, et EIP on alustanud teatavates liikmesriikides tööd mitmete laenuandjatega, et edendada põllumajandussektoris põlvkonnavahetust;
14. rõhutab, kui tähtis on põllumajandusettevõtjate ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste parem teavitamine EIP kesksest rollist maapiirkondade majanduse toetamisel ja arendamisel ning sellest, kuidas kasutada liikmesriikide maaelu arengukavade raames juba olemas olevaid innovatiivseid rahastamisvahendeid noorte põllumajandustootjate laenusaamise hõlbustamiseks;
15. toetab seda, et EIP rajaks põllumajanduse jaoks mitmeid piirkondi hõlmava investeerimisplatvormi, mida võiks rahastada maaelu arengu programmi vahenditest;
16. nõuab rahastamisvahendite kasutuselevõtmist selliselt, et nende abil oleks võimalik toetada nii üksik- ja ühisprojekte kui ka konkreetse piirkonnaga seotud projekte, mis on suunatud põhitariistu rahastamisele niisutamise, transpordi, töötlemise, ladustamise, turustamise, aianduse ja metsanduse arendamise valdkonnas, kaasa arvatud puidust ja puiduga mitteseotud metsasaaduste arendamine, ning piiriüleseid projekte, lühikesi tarneahelaid, suletud tootmistsükleid ning põllumajandusettevõtjate ja nende ühistute poolt rakendatavaid turustamismeetmeid lõpptähtajal põhinevate rahastamisvahenditega, mis kajastavad iga projekti tegelikku majanduslikku kulu;
17. nõuab riiklike ja Euroopa tugimeetmeid, mis parandaksid maapiirkondades kliimamuutuste alaste investeerimisprojektide rakendamist ja nende rahastamisvõimalusi, et täita ELi keskkonnaeesmärke;
18. peab küsitavaks kavandatud sõltuvust laenudest olukorras, kus põllumajandusettevõtjatel on äärmuslik laenukoormus ja nende võimalused võla tagasimaksmiseks on sageli väga piiratud;
19. märgib, et põllumajandusettevõtjad on sattunud karmi finantsolukorra, sest erinevalt kõigist muudest majandussektoritest on toiduainete hinnad jäänud madalaks;
20. juhib eelkõige tähelepanu sellele, et põllumajandusettevõtjate keskmine aastane sissetulek on ELis püsinud viimase kümne aasta jooksul samal tasemel või teatud juhtudel langenud, samas kui tootmiskulud on jätkuvalt suurenenud ja ka põllumajandusettevõtete võlad on suuremad;
21. kutsub seepärast komisjoni ja liikmesriike üles suhtuma tõsiselt tasuvate tootmishindade

vajadusse;

22. on seisukohal, et ametiasutuste hindamiskohustuste vähendamise asemel vajame täiendavate andmete kogumist ja analüüside tegemist, et põhjendada rahastamisvahendite kasutamist ning ennetada nende määratlemata eesmärgita ja konkreetse kasutusviisita kasutust;
23. rõhutab, et enne rahastamisvahendite edendamist või isegi nende suurema kasutamise taotlemist tuleb märkimisväärselt parandada tõenduslikku alust;
24. rõhutab, et ELi ühtekuuluvuspoliitika ja sellega seotud rahastamisvahendid ja toetused peavad jätkama sellise poliitika toetamist, millega edendatakse taristu, koolide ja ülikoolide, tervishoiu-, sotsiaalhoolekande- ja lastehoiuasutuste ning ülikiire internetiühenduse rajamist ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete rajamist ja arendamist maapiirkondades;
25. märgib, et Euroopa maaelu arengu poliitika eesmärk on tegelikult aidata Euroopa Liidu maapiirkondadel ebasoodsast olukorrast välja tulla ning seepärast on see Euroopa ühtekuuluvuse äärmiselt tähtis osa; on seetõttu seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika teiseks sambaks olevat maaelu arengu edendamist tuleb jätkata ka pärast 2020. aastat ning et selleks tuleb eraldada asjakohased ehk praegusest suuremad ELi vahendid;
26. juhib tähelepanu, et maaelu arengu valdkonnas tegevatel organisatsioonidel (nt kohalikud algatusrühmad) võib tekkida raskusi pangagarantiide saamisel, mis on vajalik eeltingimus ettemaksete saamiseks jooksvate ja elavdamiskulude eest, on seetõttu seisukohal, et selliste ettemaksete jaoks oleks kasulik luua garantiide programm;
27. kinnitab erinevust, mis esineb ühelt poolt avalike hüvede või kogu kogukonnale või ühiskonnale tervikuna pakutavate teenuste jaoks kasutatavate vahendite ning teiselt poolt eraettevõtete taristutesse investeerimise vahel;
28. märgib, et ühistu või põllumajandusettevõtjate rühma laenu võtmine ja neilt võlgade sissenõudmine on halduslikult keeruline; nõuab seepärast tungivald ühtlustatud ja lihtsustatud lähenemist;
29. on seisukohal, et laenud ei ole teatavat liiki maaelu arengu meetmete jaoks sobivad, näiteks juhul, kui neist saab kasu kogu kogukond, näiteks kogukonna juhitud kohaliku arengu või LEADERi kava korral, või kui kasu saab ühiskond üldiselt, nagu põllumajanduse keskkonnameetmete puhul;
30. märgib erinevust ühelt poolt struktuuri- ja ühtekuuluvusfondidest rahastatavate suurema ulatusega taristuprojektide vahel ning teiselt poolt väikesemahuliste investeeringute ja toetuste vahel, mille eesmärk on täiustada nn pehmet taristut, näiteks parandada mulla kvaliteeti; märgib, et väiksemad investeeringud võivad olla sama või isegi suurema tulemuslikkusega ja vähem kulukamad ning et sellisest seisukohast lähtutakse muudes kulutustega seotud valdkondades, nagu arenguabi ja kaitse üleujutuste eest;
31. peab kahetsusväärseks kriisireservi vähest kasutamist, mis on peamiselt tingitud eelarveeeskirjadest, eelkõige aastasuse põhimõttest, ning komisjoni kaalutusõigusest rahaliste vahendite reservist vabastamisel; nõuab seetõttu ELi eelarve välise kriisireservi

moodustamist ja selle kasutamist kriisiohjevahendite rahastamisallikana.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	28.2.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 33 -: 0 0: 6
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Marijana Petir, Laurențiu Rebege, Bronis Ropè, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Franc Bogovič, Michela Giuffrida, Norbert Lins, Florent Marcellesi, Anthea McIntyre, Sofia Ribeiro, Miguel Viegas
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Pilar Ayuso

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

33	+
ALDE	Jan Huitema, Ulrike Müller
ECR	Beata Gosiewska, Zbigniew Kuźmiuk, Anthea McIntyre, James Nicholson
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Miguel Viegas
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Sofia Ribeiro, Czesław Adam Siekierski
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Viorica Dăncilă, Michela Giuffrida, Susanne Melior, Tibor Szanyi, Marc Tarabella

0	-
---	---

6	0
EFDD	Agnew John Stuart
ENF	Rebega Laurentiu
GUE/NGL	Hazekamp Anja
Verts/ALE	Bové José, Martin Häusling, Bronis Ropé

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu